

השבועון המצויר לאינפורמציה

המערך והמנהלה:  
רחוב גליקסון 8, תל-אביב  
(ליד תיאטרון "אח"י")  
ת.ד. 136, טל. (זמני) 68785  
מען למברקים: "עולםספרים"  
מ"ר: העולם הזה בע"מ;

העורך:  
אורי אמרי  
עורך משנה:  
שלום כחן

עורך תבנית:  
דוש  
כתב ראשי:  
אהרון דולב

עורכי מדורים:  
מיכאל אלמו, יחיאל בשן, ניצה נבי, איתמר עילם.

משותפים קבועים:  
יעקב ביתן, רפאל חייט, סיליף טיארי, יצחק לבני, אוסקר מאובר.

סופרי חוץ:  
דניאל גילן, גבריאל דנון, שמואל מירון.  
דפוס: ישראל בע"מ. הפצת: פלם בע"מ.

2/14 י"ב

כאשר התכנסה לראשונה ועדת מרוץ ה' אופנועים על גביע שוועלייטשמן כדי לקבוע מועד לתחרות השנייה ריחפו נגד עיניה או' תן שעות האמיים שעברו עליה לפני התחרות הקודמת, כאשר עיקר דאגתה היה: האם ייפסק הגשם בזמן כדי לקיים את התחרות? משום מה נראה לנו אז כי יד זדונית פתחה מדי יום את סכרי הש' מיים בשעה שתיים ב' ד"ק, השעה בה היה צריך המרוץ להתחיל. עד ליום האחרון לפני המרוץ היינו בטיחים כי נזיל לדחות אותו מאחר שהגשמים המשיכו לר' דת. אולם משבא יום ה' תחרות חיכתה לנו הפ' תעה גדולה: השמיים הרבהרו לפתע ולא נראה שום ענן באופק. ופלא טללים: גם כאשר הגיעה רשניה שתיים לא פסקה ד"ס גה — השמש המ' ש רה לזרוח. ואז נשבע' נז רי בשנה הבאה נקבע האריך מתאים ייתר וכי ביום מחיר לא נעמיד את עצמינו באותי מבחן מורס.



סרן שלמה אדיר

וכן הוחלט הינה כי התחרות תתקיים במרץ, אותו חודש של שמים בהירים כשהאביב מרחף על הארץ. ואמנם יכולנו לישון בשקט. אחרי ש' פינות התורף באו ימים יפים והשמש זרחה ב' חום שגבר מדי יום. אך מצב זה לא נמשך. נראה כי התעללות הטבע בעצ' בי המארגנים היא חלק בלתי נפרד מארגון ה' תחרות. חמשה ימים לפ' מועד התחרות הופיעו העננים הראשונים. רשך אותם ארבעה ימים עבדו המארגנים כשעייין אחת נעוצה בשמיים. במקום להיטיב, הלך מזג האוויר ורע. בערב התחרות התקשר' נו עם השורות המטראולוגי. "מחר יהיה יום גשום, כמו היום", היתה תשובתו. ואז הה' לסנו כי אין טעם לקיים תחרות במזג אויר כזה — האופנועים יתחלקו בבוקר, ויטכנו את חיי המשתתפים.

אולם איש אחד לא הסכים — היה זה "סלומון", סרן שלמה אדיר, מעמודי התיך של מארגני התחרות הקודמת והתחרות הנו' כחית. "ספורט", הוא הכריז, "הוא ספורט! לא דוהים תחרות בשום אופן. אם יש בוך ית' לכלכו האנשים, אבל אין זה נשף ריקודים —

אורי אמרי

ערכים לקיבוץ  
היורד לקבוץ שטריהעמקים, שיום מעשה להפסני כה נועז כארגון נרעין ערכי (העולם הזה 758). והיורד לתעלות חוז שנתן למעשה זה את הפרסום שהוא ראוי לו.

החשים מעשים כמעשה שטריהעמקים ישנו את פני הרברים במורת התיכון.  
אליקים מרדן, חיפה  
למה לא יניים צה"ל את האזרחים הערבים לנח"ל, יקים מהם נרעיו הכשרה? זה יפתור גם את בעיית הבנות.  
דן סגל, ירושלים  
נא לקבל ר"פ סך לירה ישראלית אחת, עבור 5 נליונות שאבכש לשלחם לה"ה: דוד בן-גוריון, משה שרת, לוי אשכול, משה שפירא ואליעזר קפלן.  
יהודית פלמן, תל-אביב  
ערכי נשאר ערכי. מקומו בבייתקפה בדמשק או בבגדאד, לא בקיבוץ ישראלי.  
יצחק איזקסון, ירושלים  
התערבתי עם 10 אנשים שלא יכירו את העיני בין היהודים בתמונת הקוצרים. רק במקרה אחד הספירי. האם יש הוכחה טובה יותר לטייטוס שב' כל הדעות המוקדמות שלנו?

רחל פלטי, חיפה  
האם ידע העורך, ששם על אחד הקטעים ברסור" מניה את הכותרת, "צינונת וחשמל", כי לנין אמר פעם כי קומוניזם הוא "סובייטיות וחשמל"?  
אברהם ביאלסקי, טבריה  
מן הראוי שהקורא ביאלסקי ירחוש אמון רב יותר לעורכי העולם הזה.  
המלים האחרונות של הספורטנית העברית בי חל' חלה. האם רוצה כתב העולם הזה לומר שישנם ילדים ערבים הספוריים בצוותהאימים מרוב סחד כשהם רואים אדם ערבי?  
דינה גרדין, תל-אביב  
כן. המקרה קרה פעמיים לכתב העולם הזה בבקרו בבפר ערבי.  
גברת העולם הזה  
...אנכי, האם שמתם לב לכך שהעגרים והעגרות לא התחפשו רק כצוענים, שורדים, ערבים וקווא' קים, אלא גם כמערכת העולם הזה?  
ראובן גלאון, תל-אביב  
דוגמה שתמצא חן בעיני הקורא גלאון:

גילה לופטמן נערת העולם הזה.  
התקפה על התוקפים  
אני פונה לכל אזרחי ישראל שיש להם מצפון במשפט הימאים קבע השופט שהשופטם יתקפו את הימאים של האניה תל-אביב באוסן בלתי-חוקי, וס' משפט שטיינרשייב אנו למדים שכל אורח יכול להניש תביעה סלילית נגד מסירי חוק.  
מי מוכן לתת יד (וכסף) כדי לשכור עורדידין טוב ולהניש תביעה סלילית נגד מספר משמרת נמל חיפה?

אריה קרן, חיפה  
בני מפלגה באויר  
אני יודע לספור (בעזרת הרגליים אני עד 10) אך סומ חילקתי את הנוער לשני חלקים כקלוניםמוס הלונגס (העולם הזה 749): האחד שיצר ברוב סלוניות והשני ההורג את זמנו בכתיקסה.  
אני מיעץ לו לבקר במועדון קרוב העתוסה, בו מכינים את עצמם עשרות בני נוער לתפקידים הצויים והתגדלות ספורטיבית. (זהו) סמל לא-מפלגותיות ועל-מפלגותיות.

נפתלי קרמון, תל-אביב  
אל נפתח פה לשטן: המתפתח עלול להגיע השמימה.  
זכות וותק לפושעים  
איני מסכים עם משה בלומנפלד ומערכת העולם הזה (746) כאילו מוכיחה הסטטיסטיקה שהפושעים לא התרבו עם העלייה החדשה. ידעו כל העולים

בזו עיני עיתוני הצנע

עוברי-אורח שראה בחלון ראוזה תל' אביבי נידות צבעוניים, תמה, שאל: "מה זה?"  
"אינך יודע?" הוסי' בר לו, "זה הסטף החדש, שטרות מאה וחמשים הפרוטות!"  
"באמת?" תמה "עוברי-אורח, חשבו" תי שאלה עיתוני ה' צנע."



הקוראת יהודית אורגנשטיין, תל-אביב, זוכה בפרס של לירה (בלי מחשבות).

החדשים שלפני בואם היה כאן בארץ הרבה יותר טוב, מכל הבחינות, וביחוד הצד המוסרי-המני. את רחוב סטנטון בחיפה ויבליה ביפו יסרו עולים חדשים מרומניה, מרוקו ועיראק.  
עובד גושן, עתלית  
אז אין הם יכולים להתפאר שהם עולים על רחוב הירקון, תל-אביב ורחוב המלכים, חיפה, בימי מלחמת העולם השנייה — בלי עולים חדשים.

מי בתור?  
בזמן המלחמה, עת קיבל החייל חופשה קצרה מהחזית, לא יכול כמובן לכבוז את זמנו היקר בתורים למיניהם, וכל אנשי העורף הכינו זאת. (אבל) כיום אין מלחמה, וכל אחד מאתנו היה או יהיה חייל. ...אם יצליחו להכניס סדר לתור נהיה יותר בני אדם.  
ה. הבלר, י. מינצברג, יפו  
העולם הזה מסכים, כשהמדובר בחיילי שרותים המשרתים בערים. אינו מסכים לגבי חיילים הנמצאים בבסיסים מרוחקים, הבאים לחופשה קצרה.

מוות דגנפטרס  
ברצוני לסנות מעל עמודי העולם הזה להתאחדות בעלי בתי הקולנוע בישראל לא להציג סרטים נגנסי טרשים בפני הנוער. לדעתי ישנו חלק מהנוער שהוא מושחת כתוצאה מההשפעה ההרסנית של סרטי רצח ושוד. ישנם (די) סרטים חינוכיים ומוסיקליים.  
פנחס שוארץ, טבריה  
וכיצד תלמד המשמרת השניה של פושעים ישראליים את מקצועה?

משקפיים  
אתם מתימרים להיות שבעון לאינפורמציה צריכים להרכיב משקפיים כדי למסור אינפורמציה נכונה. בעצרת העם של ברית איתנ"ם ליד המקום בו נרצח יאיר השתתפו למעלה מ-700 איש, ולא 1000, כפי שמספרתם.  
אליעזר ראובני, ירושלים  
הקורא ראובני לא התכוון למשקפיים, כי אם לזכוכית מגדלת.

לעיסה ותנועה  
אין פתרון למצב ע"י לעיסה בלתי פוסקת ש' המשבר העובר על הנוער. לעיסה שאינה מביאה לשום פתרון ושחלק גדול ממנה נוקף על חשבון העולם הזה... הפתרון הוא אירגון מחדש של תנו' עות הנוער. כי ברור ש-90% מהנוער היו אייפנס בתנועות נוער, והם עובדים כי היא לא משכה את לבם. היה בה משהו שהם לא יכלו לסכלו.  
יחזקאל וילמן, תל-אביב  
בלי לעיסה אין עיכול. בלי עיכול אין דם.

השנייה עצמית  
דעתי היא שאל לבם להשלות את עצמכם ש' העולם הזה נקרא כה הרבה בנלל היותו אוניבסיטי ושהקוראים צמאים במדינה ביורוקרטית זאת לדח עצמאי. דעתי פשוט שהקוראים מתעניינים ב' העולם הזה (מפני ש)מכל הבחינות של עניין הוא עולה על עתונות אחרים. אמנם נכון שהעולם הזה הוא בלתי-מפלגתי, ורוב העתונות המפלגתיות הם משעממים, אך אין להסיק מכאן כלום.  
יחנן רוזנברג, תל-אביב

דם מברייני  
איפה (היו במרוץ) קבוצת הטבריינים המשוויצים ברחבי סבריה (70 קמ"ש בעיר) על אופנועיהם המצוצאחים?  
ילוז עמרם, טבריה  
' לא היתה זאת תחרות של שויץ.

סבלנות לרוש  
דוש הציע, "שש הצעות שעשויות לחיסול המשבר הכלכלי" (העולם הזה 748). רבות! המדינה עדיין כל כך צעירה. רק 3 שנים לקיומה, וכבר שיהיה דברים כאלה? התאורו יותר בסבלנות, וגם לזה נגיע, כי אצלנו הכל יכול להיות.  
סוביה צפרי, פתח-תקוה  
דוש פשוט מרחיק ראות.

ה ש ע ר

כאשר פנתה מערכת העולם הזה ליהודה ענן שישתתף גם השנה בארגון תחרות האופנועים ונחלה בסירוב מוחלט. "לא מפני שאני רוצה להשתמט. אבל הפעם יש לי חשק להיות אלוף." המערכת הבינה את חשוקתו של יהודה, הניחה לו לנסות את מזלו יחד עם 13 המשתתפים האחרים.  
ואמנם, לאחר שהשופטים סיכמו את נקודות המתחרים, יצא מס' 3, מספרו של יהודה ענן (העומד בצילום השער), מנצח.  
בהתרגשות רבה עמד יהודה וקיבל את מטר הברכות שניתך עליו מכל צד. בין המברכים בלט מתחרה אחר, מרדכי קריצ'מן החיפאי, אשר גביע שוועלייטשמן קישט את דירתו מאז זכה בו במרוץ הקודם.  
"קשה להפרד ממנו (הגביע)", אמר מרדכי (מימין). אולם היתה לו נחמה לא קטנה: מאז המרוץ האחרון התחסף קישוט אחר לביתו — בן בכור.

מכתבים

אני מצביע: צטבך.  
דוד כוגן, באר-שבע  
צטבך — צטבך. אבל למען השם, לא עם חיים נחמן ביאליק. מה רע בחיים חסר?  
רוחי מלקמן, תל-אביב  
באמת אינני יודעים.  
משה עשת, חיפה